

Hans Brans

In de jungle van Borneo

Toneelstuk voor jongeren

in 12 scènes

De Toneelcentrale,
Gouda

September 1999

Opmerking vooraf

Dit stuk is geschikt voor jongeren tussen de zestien en eenentwintig jaar.

Het verhaal speelt zich grotendeels af op een school. Het is dan ook geschikt om door scholieren te worden gespeeld op scholen, maar het kan net zo goed door andere spelers op andere speelplaatsen worden opgevoerd.

De vijf R.'s zijn ondersteunende rollen, waarvan het aantal en de tekst desgewenst naar eigen goeddunken kunnen worden uitgebreid.

Toevoeging van muziek (en dans) tussen de scènes en aan het begin van het stuk is mogelijk. Eventueel kunnen de meer poëtische teksten van Suzanne ook op muziek worden gezet.

De auteur

© Hans Brans

Niet vermenigvuldigen of opvoeren zonder schriftelijke toestemming vooraf van de rechthebbende.

Dit stuk is in 2002 verschenen in de bundel 'Stukken' bij Uitgeverij International Theatre & Film Books in Amsterdam (info@itfb.nl) en in 2016 bij toneeluitgeverij **De Toneelcentrale** in Gouda (www.toneelcentrale.nl). Tekstboekjes kunnen besteld worden bij De Toneelcentral.

De opvoeringsrechten van 'In de jungle van Borneo' worden geregeld door:
Auteursrechtenbureau Stichting Bredero in Krommenie.

Dit exemplaar is alleen ter inzage en kan niet geprint worden

Voor verder vragen of informatie over het stuk kunt u contact opnemen met de auteur:
hans.brans@planet.nl

Personages

Suzanne

Greta - *haar vriendin*

Eddy - *haar vriendje*

Rick - *een vriend van Eddy*

Albert - *knapste van de klas, outsider*

R.'s - *Vijf à tien klasgenoten, waarvan de namen allemaal beginnen met een R: Rudy, Renske, Renny, Rita, Ronald, Robina, enz.*

1.

(Grijze ochtendschemering, stilte. Ver weg klinken ochtendgeluiden: een kerkklok, brievenbusgeklepper van de krantenjongen, een fabriekssirene of een eenzame auto over nat asfalt. Langzaam zien we een zwoegende, zwijgende formatie fietsers. Gestaa tempo, dikke schooltassen achterop. Hun ademhaling wordt hoorbaar.)

De fluitsterstem van Suzanne:

Dit is het grijze uur
heel, heel even is alles een geheel
zwart met wit, wit met zwart.
Straks valt de wereld weer in twee.
Niet denken nu, niet denken!
Blijf nog even weg - lessen, licht
laat me nou alleen!
De slaap fietst in mijn benen mee,
m'n bed woelt in mijn rug.
Weg warmte.
Maar mij krijgen ze niet wakker.
Ik en de wereld, wij zijn nog rond,
rond, rond, rond.
Binnenin ben ik iets ronds,
met daarom heen
een laagje ijsglacé.

(De groep fietst voort. Greta komt naast Suzanne fietsen.)

Greta: Heb jij Scheikunde af?

Suzanne: Huh? Hè? O. *(bevestigend)* hm-hm

Greta: Ik snap niks van die verbindingen. *(Stilte)* He Suus?

Suzanne: Hm-hm.

Greta: Wat ga je nou doen?

Suzanne: Hè? Hoezo?

Greta: Doe niet zo stom!

Suzanne: Pffh. Wat moet ik doen?

Greta: Doe nou niet of je dom bent. Is toch duidelijk wat die Albert van je wil. Hij zit al tijden naar je te loeren. En dan zo'n briefje. "Lieve Suzanne. Een onbekende toekomst ligt voor je." Getverderrie. Daar ga je toch van over je nek.

Suzanne: Wat moet ik dan?

Greta: Hem afpoeieren.

Suzanne: Hij wil alleen maar met me spreken.

Greta: Ja, en je omver kletsen. Zo'n typ dat met je naar het museum wil.

Suzanne: Wat heeft iedereen tegen die jongen?

Greta: Meneer zul je bedoelen. Het enige wat ontbreekt is een pijp in dat verwaande hoofd.

Suzanne: Een beetje arro istie wel.
 Greta: Wat ga je nou doe-oen?!

Suzanne: Ik wee nie. Wat moet ik dan? Hij is er gewoon. Ik zie wel.
 Greta: En Eddy dan? Die zal het leuk vinden.
 Suzanne: Laat die er nou maar buiten.
 Greta: Soms begrijp ik jou niet. Je zegt zus en je doet zo. Of je doet zus en zegt zo. Dat kan zo niet, Suus. Soms moet je kiezen.

Suzanne: Ik weet niet eens wat-ie wil. En Eddy.. Eddy is Eddy.
 Greta: Je moet het zelf weten. *(stilte)* Als je maar weet wat je wil.
 Suzanne: *(boos)* Ik wil zwemmen op de maan. Maar daar hebben ze geen water.
 Greta: Jemig zeg. Ik zei het alleen maar om je te helpen. *(stilte)* Waar ben je anders vriendinnen voor?

Suzanne: Sorry. *(stilte)*
 Greta: Geeft niks. Ik help je wel.
 Suzanne: Als de rest zich er maar alsjeblieft buiten houdt.
 R.1: Hee jongens, vandaag Scheikunde.
 R.'s: *(samen)* Hiep hoi. Splitsen, verbinden: boem!

(De groep fietst zwijgend voort.)

Suzanne: nu is het uur wit
 de nacht is weggefietst
 de stilte gesmolten in het licht
 de wekker ging
 en alles draait weer
 m'n benen, m'n ketting, m'n wielen
 de wielen draaien over de weg
 de weg draait om het dorp
 het dorp om de stad
 de stad om de wereld
(Plotseling staat alles en iedereen stil.)
 de wereld draait om... mij?

(Een ding-dong deurbel. Albert met plastic bosje bloemen.)

Suzanne: *(geschroken)* Albert!
 Albert: *(zwoele stem)* Suzanna! Wil je met me...?
 Suzanne: *(verward)* Ja. Nee!
 Albert: Stoor ik?
 Suzanne: Ik was net eh ... een ui aan het eten.
 Albert: *(teeds overdreven parmantig)* Een ui?
 Suzanne: Een ei!!
 Albert: Een ei...
 Suzanne: Een appel!
(tegen zichzelf, snel) Denk ik ja, zeg ik nee. Wil ik wit, doe ik zwart.
 Bedoel ik links, vind ik rechts.

Albert: Susanna: wil je met me trouwen?

Suzanne: Te gek hee. Ik bedoel: ja ik wil.

Albert: *(tegen publiek)* Zij weet wat zij wil.

Suzanne: *(tegen publiek)* Zij weet wat zij wil. *(Albert kijkt haar vreemd aan.)* Ik dacht ik zeg het ook nog even. Voor de zekerheid.

Albert: Vrijdag na school, schikt dat?

Suzanne: Dan pas??

Albert: Laten we niet meteen overdrijven.

Suzanne: *(tegen publiek)* Ik overdrijf altijd vreselijk. Vre-se-lijk. Echt ontzettend. Heel erg namelijk.

Albert: Is dat zo? *(tegen publiek)* Zou ze wel weten wat ze wil? Zij luchtفيتst het liefst in de nacht. Zij kijkt de putjes in de maan.

Suzanne: Volgens mij moet je kleiner beginnen, Albert. Laat dat trouwen maar zitten.

Albert: *(Hij drukt op een deurbel)* Suzanne, ik leg mijn hart aan je voeten.

Suzanne: O Albert! En nog wel zo'n groot hart.

Albert: Ik heb inderdaad een ruim hart.

Suzanne: Tocht dat niet?

Albert: Het klopt alleen voor jou.

Suzanne: Kaboem, kaboem, kaboem. Iets klopt hier. Iets klopt hier niet. Iets klopt hier. Iets klopt hier niet.
O god, wat moet ik tegen hem zeggen? Wat moet ik zeggen?
(Een ding-dong deurbel. Eddy met een plastic bos bloemen.)
Eddy!

Eddy: Iets klopt hier niet!!

Suzanne: Eddy, jij hier! *(tegen publiek)* Komt dat even ongelegen.

Eddy: Wat moet die gozer? *(tegen publiek)* Ik ben haar vriendje.

Suzanne: *(stelt voor)* Albert: Eddy. Eddy: Albert.

Albert+Eddy: Suzanne, wij zitten in dezelfde klas.

Suzanne: Echt waar? Stom, stom, stom.

Albert+Eddy: Suzanne, wat wil je nou?

Eddy: *(tegen Albert)* Dat is mijn tekst.

Albert: Be my guest.

Eddy: Wat wil je nou?

Suzanne: Eddy, ik geef echt wel om je, maar...

Eddy: Hier klopt iets niet.

Suzanne: Jij bent grappig en lief en zacht en...

Eddy: Hier klopt iets niet.

Suzanne: En... jij bent niet zo'n vervelende, drammerige, eikel zoals al die...

Eddy: Hier klopt iets helemaal niet.

Suzanne: Maar...

Albert: *(tegen publiek)* Aha, let op!

Suzanne: Jij zegt nooit nee als ik ja zeg. Jij ziet geen wit als ik zwart zie. Jij wilt nooit wel, als ik niet wil maar niet weet wat ik wel wil. Jij bent teveel als ik ben en wat ik niet wil zijn.

Eddy: Wacht even. Zeg dat nog -
Suzanne: Ik wilde wel 'es... - vrijen en zo. Ik durf niks, jij doet niks en nou hoeft het niet meer! Zo, pffh.
Eddy: O, o, o, o. *(Slaat met zijn hand op zijn voorhoofd.)*
Albert: Nou begint het te kloppen. Als een zwerende vinger.
(De ding-dong deurbel gaat. Greta.)
Greta: Ben je eruit?
Suzanne: *(Vliegt Albert om de hals.)* Eddy, ik hou van je.

(Het vorige beeld vervaagt. Suzanne fietst weer met de anderen)
R.1: Hee jongens, vandaag Scheikunde.
R.'s: *(samen)* Hiep hoi. Splitsen, verbinden: boem!
Suzanne: Als Eddy er maar niet is. Als niemand zich d'r maar mee bemoeit. Dan kom ik de dag wel door. Asjeblijft.

2.

(De kantine of hal van een school. In één hoek staan R. t/m R. bij elkaar fluisterend te smoezen. Als Suzanne met een grote tas op komt is het even stil.)

R.: Hoi.
R.: Hoi.
R.: Hoi.
R.: Hoi.
R.: Hiep.
R.: Hoi.
(Suzanne reageert niet, maar loopt door naar de andere kant van de ruimte, zoekt een plek. Greta wenkt haar naar de andere kant.)
Greta: He Suus, hierzo. Ik blijf wel in de buurt.
(Suzanne zucht, begint zenuwachtig in haar tas te rommelen. Dan begint het 'koor'. Hoewel Suzanne het mikpunt van de belangstelling is, doet ze zo lang mogelijk of ze er niet is. De teksten van Rita t/m Robina gaan van zacht naar hard en terug, maar steeds zeer snel.)
R.: Wat? Ah jôh je bent gek, laat je nakijken.
R.: Geloof jij het? Geloof ik het? Laat je nakijken.
R.: Ik zweer het!
R.: Wie?
R.: Wat? *(gefluister)* WAT??
R.: Ah nee, Suzanne?
R.: Kom op hee jôh, je bent niet wijs.
R.: Echt Suzanne?
Greta: *(luid)* Rotten jullie met z'n allen even op naar de dierentuin, ja? Op de apenrots is vast nog wel een plekkie vrij. *(zacht tegen Suzanne)* Laat ze maar kletsen, Suus.

R.: Poe, poe.
R.: Opoe.
R.: De leeuwentemmer is los.
(Korte stilte na deze uitbarsting, maar dan begint het concert weer.)
R.: Wie zegt dat dan? Wie zegt dat dan?
R.: Wie zegt wat dan? Wat dan?
R.: Dat van haar en hem.
R.: Weet ik veel wie dat zegt.
R.: Dat zegt hij. *(knikt in de richting van Rick.)*
R.: Zie je wel.
R.: Ik zei het wel.
R.: Let dan op.
R.: Ja, maar wàt man? Wàt man? Wàt zegt-ie dan man?
R.: Ja zeg, hee, hij zei het net nog.
R.: Albert!
R.: Albert?
R.: Albert. Snap dat dan.
R.: Hè!? Krijg nou wat. Albert?
R.: Albert de Groot.
R.: Albert de grote geleerde?
R.: Ah nee. Gaat heen. Die idioot?
R.: Van wie heb je dat gehoord?
R.: Jezus, zeg. Dat zegt-ie net.
R.: Van Rick.
R.: Rick. Goed geraaien.
R.: Die Ricky-rick, hee. Die weet echt alles, hee.
Rick: *(staat stoer een shaggy te draaien)* Ach, je hoort wel 'es wat.
R.: Wat weet die dan?
R.: Let dan toch op man.
R.: Van Albert en Su-sah-han!
R.: Suzanne?
R.: Ja man.
R.: Ja, maar wat dan?
R.: Je bent toch niet doof?
R.: Moet ik eve 'n apparaatje voor je regelen?
R.: *(in totaal ongelooft)* Suzanne!? Barst. - Albert!? Stik.
R.: Hier?
R.: En nu!
R.: Hier en nu?
R.: Gôh je snapt het.
Greta: *(roept)* Zeg kleuters, richten jullie even ergens anders een crèche op, ja? Dan kunnen de normale mensen even een 'gesprek' voeren. Oplazeren!! Wij hebben het even gehad. Hè Suus?
(Die zegt niets, maar kijkt nerveus om zich heen. Stilte. De groep komt langzaam op Suzanne af.)

R: Zeg Suzanne?

R: Is dat zo?

R: Je kunt het ons rustig zeggen hoor.

R: Wij vertellen niks door.

R: Is het zo?

Suzanne: *(Rommelt in haar tas. Tijdrekken.)* Wat?

R: Nou, dat Albert...

R: Ja, dat Albert jou gevraagd heeft...

R: Ja, dat Albert jou gevraagd heeft hier te komen?

R: Serieus?

Greta: Dat gaat jullie geen pest aan? Wie heeft dat verteld?

R: Rick.

R: Rick.

R.: Rick. *(Alle blikken gaan naar Rick.)*

Rick: Ik? Ik niet. Ik heb het van Eddy.

Suzanne: *(stomverbaasd)* Eddy?

Greta: Tsja. *(hulpeloos gebaar)* Hoe kan dat nou?

Suzanne: Eddy? *(Ze kijkt indringend naar Greta)*

R: Jij gaat toch niet met die kakkert aanpappen?

R: Als die wat van je moet, moet je het zeggen.

R: De praatjesmaker.

R: *(overdreven bekakt)* Le roi Albèrt.

R: Koning Albert?

R: Die Belg, debiel.

Suzanne: *(naar Greta)* Heb jij tegen Eddy gekletst? *(Greta ontwijkt haar blik)*

Rick: Eddy zou hier zijn, zeker weten. Maar ja, je weet hoe Eddy is.

Suzanne: *(tegen zichzelf)* Eddy, je komt altijd te laat, doe je best: blijf weg.

Rick: Waar blijft-ie nou?

Suzanne: *(tegen zichzelf)* Voetbal met een blikje, pruts aan je brommer, slaap in 'n klaslokaal of denk aan de maan. Je vroeg me nooit niks, vraag me nou ook niks.

R.'s: *(tegen Suzanne)* Wat zeg je?

Suzanne: Niks. Scheikunde. Formules.

Greta: Wat geeft dat nou als Eddy d'r bij is?

Suzanne: Snap dat dan.

Greta: Wat wil je dan, Suzanne?

Suzanne: *(draait weg van Greta. Zacht, in zichzelf)* Ik wil niet dat mensen vragen wat ik wil. Wàt wil je niet Suzanne? *(Mimet: 'ik wil niet dat mensen vragen wat ik wil')*. Dus dat wil je niet. En wat wil je wèl? *(Ze begint zenuwachtig te bewegen, alsof ze nodig naar de w.c. moet.)*

R.: Eddy tegen Albert, dat wordt lachen.

R.: Eddy de Teddy.

R.: Waar is die dan?

R.: Wat zei Engels over Eddy?

R.: "When God handed out the brains, Eddy came too late."

R.: Waar is die dan Suzanne?

R.: Wij willen anders ook wel een handje helpen.

R.: Wij vegen de vloer met hem aan.

R.: Met of zonder Eddy de Beer.

Greta: Wij kunnen jullie missen als kiespijn. Donder op en krijg kanker. Klootzakken.

R.: Greta schatje, hadje watje?

R.: Doet ze ook een duitje in 't zakje?

R.: Wat heb het toch een groot mondje.

R.: Wat weet zij eigenlijk van Albert en haar?

R.: Zeg Suzanne, zit Grote Mond soms ook in het complot?

R.: Zoete Suzanna...

R.: Suze-Suze...

R.: ... ga jij met Albert op de hort?

Greta: Doe niet zo belachelijk.

R.: Zeg dan wat, Suzietje.

R.: Soeze Poes...

Suzanne: *(Rommelt driftig in haar tas)* Ik weet van niks. Ga toch weg. Ik ben er niet. *(Op dat moment valt alle rommel uit haar tas. In een hilarisch tumult gaat iedereen naar de grond om Suzanne te 'helpen' en de spullen weer in haar tas te proppen. Sommigen proberen wat briefjes te lezen.)*

Suzanne: Heb jij het met Eddy over Albert gehad? Weet-ie er van? *(Over de schouder van Greta heen ziet Suzanne als enige Albert staan aan de andere kant van het toneel. Ze kijken elkaar aan. De schoolbel gaat, hard. Iedereen schrikt op, ze zien hem nu ook, fluisteren:)*

R.: Daar is-tie!

R.: Wie?

R.: Eddy? *(Ze doen alsof ze weggaan maar verstoppen zich aan de zij- en achterkant.)*

Suzanne: *(Tegen zichzelf, terwijl ze haar benen tegen elkaar wrijft.)* Oké Ik zal Eddy zeggen dat het niet meer gaat. Dat Albert voor mij... Tenzij Eddy... Nee, nee, hou daarmee op Suzanne. Het is Albert, punt uit. Niks Eddy. En wat de rest zegt kan me niks schelen. O god, waarom moet ik altijd zo pissen als ik moet beslissen?

3.

(Suzanne en Albert ieder aan een kant van de ruimte, recht tegenover elkaar. Greta een eindje achter Suzanne. Stilte. Misschien over-dramatische muziek à la 'Once upon a time in the West'.)

Albert: Hi. *(op z'n Engels)*

Suzanne: Hoi. *(gespannen stilte)*

Albert: There she is.

Suzanne: Tuurlijk. Ik bedoel, sure.

Albert: Ik heb iets voor je.

Suzanne: O ja?

Albert: En jij hebt iets voor mij.

Suzanne: O. *(stilte)*

Albert: *(rustig om zich heen kijkend)* Iedereen kijkt.

Suzanne: *(dapper)* Kan me niks schelen. Wat dan?

Albert: Goed zo. *(stilte)* Als je wat dichterbij komt vertelt ik het.

Suzanne: Kom jij maar. *(Na een korte aarzeling lopen ze naar elkaar toe, Albert begint. Op een meter afstand blijven ze staan.)* Ik kom je vragen of je met me mee gaat.

Suzanne: Eddy komt zo.

Albert: So what? Hij heeft hier toch niks mee te maken?

Suzanne: O nee?
(Het gesprek wordt voor de anderen moeilijker te verstaan.)

Albert: Laat die jongen toch luchtfietsen. Jij en Eddy - dat wordt nooit wat.

Suzanne: Kwam je me dat vertellen? Toedeloeloe dan. Daar heb ik jou niet voor nodig.

Albert: Ik heb wat voor jou.

Suzanne: Ik heb niks van je nodig.

Albert: Ik heb jou wel nodig.

Suzanne: Ik jou niet.

Albert: Ik jou wel. *(stilte. Suzanne vecht met zichzelf.)*

Suzanne: Ik kan het wel alleen af. Ik heb niemand nodig. Heeft iedereen een moedercomplex? Ik ben geen kuiken. *(zacht, maar boos)* Ik heb even geen trek in jouw openbare liefdesverklaringen, Albert de Groot.

Albert: Liefdesverklaringen? *(lacht)* Hoe kom je daar bij?

Suzanne: Ja, nou, Jezus, ja zeg, niet dan? Ik zie toch hoe jij kijkt, in de klas en zo. Jij ziet toch hoe ik kijk. Wie schrijft er anders zo'n briefje?

Albert: Suzanne, het is niet...

Suzanne: O, mijn god, wat erg.

Albert: - wat je denkt.

Suzanne: Ik ga af als een gieter. Iedereen kijkt. Ik wou dat ik alleen maar gaatjes was.

Albert: Tsja, show time. Dat kon jou toch niks schelen, 'iedereen'?

Suzanne: Jij kan me niks schelen.

Albert: O nee? *(geen reactie)* Jij kan mij wel wat schelen.

Suzanne: O, nou weer wel dan?! *(tegen zichzelf)* Jezus mina, ik hoor mezelf praten. *(tegen publiek)* Hoort u mezelf ook praten? Ja, natuurlijk. Jullie horen alles.

Albert: Suzanne?

Suzanne: *(geeft zichzelf een geïnteresseerde houding)* Ja?

Albert: Daar staan wij toch boven, dat sentimenteel gedoe.

Suzanne: Tuurlijk. Ver boven. Sure.

Albert: Dit gaat om iets belangrijkers. Ik wil dat je met me mee gaat.

Suzanne: O. Waar naar toe?

Albert: Op reis.

Suzanne: Zo. Waar heen?

Albert: Naar Borneo.

Suzanne: Je bent niet wijs.

Albert: Jij ook niet. Daarom vraag ik jou.

Suzanne: Naar wat?

Albert: Naar de binnenlanden van Borneo.

Suzanne: Borneo? Borneo? Wat moet ik in Borneo? En school?

Albert: Hoezo school? Ik ga d'r af.

Suzanne: Een maand voor je eindexamen!? Jij bent de enige die het zeker haalt. Je bent hartstikke gek.

Albert: *(Hij haalt zijn schouders op)* Kom eens.

Suzanne: Waarom zou ik?

(Er ontstaat een machtsstrijd over wie het eerst in beweging komt. Als Albert beweegt, komt Suzanne ook. Het gesprek gaat verder bijna fluisterend.)

Albert: In Borneo...

Suzanne: Ja...?

Albert; In Borneo...

Suzanne: ... vliegen de bananen in je mond.

(Op de achtergrond klinkt zenuwachtig gefluister: "Wat zegt ze? Wat doet-ie? Wat moet-ie" e.d. Greta kijkt argwanend, ook zij kan het niet meer volgen.)

Albert: ... ken ik een Duitse jongen. Die heeft gevraagd me te helpen. Hij woont al jaren in de jungle van Borneo. Ik ken hem via het internet. Hij zit bij een stam die zich verzet tegen een international die daar het bos aan het weg kappen is. Maar sinds kort heb ik niks meer van hem gehoord. Ik moet hem zoeken. Ik heb beloofd hem te helpen. Hem en die mensen. Ik ga hem zoeken. Maar dat lukt me niet niet alleen. Twee kranten hebben gezegd dat ze me geld toesturen als ik regelmatig een verslag stuur. Jij kan schrijven. Ga mee. Ik heb alles al voorbereid. Geld, malariapillen, tickets. We kunnen zo weg.

Suzanne: Borneo! Jezus Christus! Heb ik even naar een andere zender gezapt of zo? Wat is dit voor een krankzinnig verhaal? Ik dacht dat je... dat je wat van mij, *(Af en toe komt iemand uit de groep 'toevallig' voorbij lopen die probeert zijn nieuwsgierigheid te onderdrukken.)* ... dat jij van mij...

Albert: Ik? *(hij aarzelt)* Alsjeblieft Suzanne, dat is toch sentimentele flauwekul. Dat is toch egotripperij. Daar buiten gebeurt het! Als je wat wilt in het leven, dan is de wereld amper groot genoeg. Dan gaan wij hier toch niet een beetje met onszelf zitten ompielen? Puberpuistjes uitdrukken voor de spiegel, omdat ze ons hebben aangeprept dat je voortdurend druk moet maken over hoe je er uit ziet, over wat anderen van je den-

ken? Vrijdags housen in de disco, zaterdags rauzen in bed met een of ander dom wicht, zondags roeren in je eigen ziel en dan maandags weer naar de leerfabriek. Ik moet weg, weg, weg!

Suzanne: Ik weet niet waar je het over hebt.

Albert: Ik ga alleen weg, als jij mee gaat.

Suzanne: En wanneer?

Albert: Nu.

Suzanne: Nu?

Albert: Morgen.

Suzanne: Waarom ik?

Albert: Omdat jij.., omdat ik met jou... Nou ja, dat zeg ik net. Jij kan schrijven. Ik heb een tweede man nodig.

Suzanne: Jij hebt mij nodig om je sokken te wassen. *(Albert kijkt pijnlijk getroffen.)* Oeps, verkeerde tekst.

Albert: Stel je toch eens voor Suzanne: weg uit deze maffe leerfabriek, totaal andere mensen zien, een andere wereld, andere denkbeelden, een ander leven. Werken aan iets dat zin heeft, samen met anderen. Niet dat kleinburgerlijke geluk. Dat wil jij toch ook niet? Zo ben jij toch niet? Je had toch zeker niet gedacht dat ik je zou vragen om met me te trouwen wel?

Suzanne: Tuurlijk niet, doe niet zo stom.

Albert: Nou, wat zeg je? *(stilte)* Als je niet wilt, dan niet. *(pause)* Ik ga sowieso.

Suzanne: Je bent een fantast Albert de Groot. Je droomt. *(smalend)* Borneo. Wakker worden. Tring, tring. De wekker loopt af.

Albert: Wordt jij maar eens wakker. Ik doe wat ik droom. Ik ga gewoon.

Suzanne: Hoezo, ik doe wat ik droom?

Albert: Ik heb toch gezien hoe jij de helft van de lessen naar buiten zit te staren. In je ronde, glazen coconnetje. Waar droom jij van Suzanne? Wat zou je willen? Durf je wat je zou willen? Jij vindt dat ik droom? Dat ik een fantast ben? Oké. Maak jij me dan maar wakker. Moet je wel vroeg opstaan. Droomvrouwje van me.

(Suzanne geeft hem een harde klap. Op de achtergrond klinkt triomfantelijke geroep en gejuich.)

Greta Suus!! *(De bel gaat, lang en hard. Albert herstelt zich.)*

Albert: Dank u. Borneo? *(Suzanne zwijgt, maar maakt onduidelijke bewegingen met haar hoofd)* Ja of ja? *(Pause. Albert loopt langzaam weg.)* Oké. Vóór de laatste les kom ik je halen.

Suzanne: *(roept)* Val dood, Albert de Groot!

Albert: *(zacht)* Ik ken jou. Jij hebt er ook genoeg van. Jij gaat. *(Af)*

4.

(De andere klasgenoten komen allemaal te voorschijn en praten door elkaar.)

R.: Pff.

R.: Héééj.

R.: Tjee zeg.

R.: Die Suzietje.

R.: Te gek man.

R.: Gaf de kakkert haast een knietje.

R.: Zag je dat?

R.: Wat een klap.

R.: Klap? Dat was een regelrechte linkse.

R.: Te maf gewoon.

R.: Geweld heeft wel wat, vind je niet?

R.: Als het moet, moet het kunnen.

R.: Dit moest geheid.

R.: Zeker weten.

(Ze lopen op Suzanne af, die terug is gelopen naar Greta en haar tas heeft opgeraapt. Ze slaan Suzanne op haar schouder e.d.)

R.: Goed gebruld Suzietje.

R.: Suzan-kan-er-wat-van.

R.: Die durft zijn gezicht niet meer te laten zien.

R.: Mister Smartie.

R.: Wat een arro, -

R.: eikel, -

R.: bal.

R.: Denkt dat hij alles krijgen kan wat hij hebben wil.

(Ze druipen af naar de klaslokalen. Suzanne en Greta blijven achter.)

Greta: Nou? Wat wou die? *(Suzanne trekt haar schouders op.)* Wat dee die? *(idem)*. Wat zei die? *(Suzanne zucht. Greta wordt woest)* Je kan me toch zeker wel vertellen wat die van je wou. Waarom heb je anders dat briefje van hem laten lezen? Ik moest je toch helpen?

Suzanne: Ja, ja, ja, ja.

Greta: *(wacht op antwoord)* Nou?

Suzanne: Hij wou... Weet ik veel wat-ie wou. Niks.

Greta: Hoe zo niks? Het zoontje van meneer de rechter, het beste jongetje van de klas, die iedereen links laat liggen omdat meneer het te hoog in de bol heeft - die nodigt onze kleine Suzanne 'zomaar' voor een gesprekje uit?

Suzanne: Hij wou... dat ik met hem mee ging.

Greta: Ah. Zie je wel. Waar naar toe?

Suzanne: Het bos in of zoiets.

Greta: Hè!? Gètverdemme! De viezerik!

Suzanne: Nee...

Greta: En toen heb je hem een klap gegeven.

Suzanne: Nee! Mens, laat me met rust.

Greta: Wat wou die dan? Wat zei die dan? Waarom vertel je mij nooit wat?

Waarom moet ik altijd alles uit je trekken? Jij wou toch dat ik er bij was om je te helpen?

Suzanne: O ja? En hoe wist Eddy dat Albert hier zou komen, Greta?

Greta: *(ontwikkend)* Weet ik niet. Ik zweer het.

Suzanne: Van jou?

Greta: Weet ik niet, kan wel, misschien. Ik kwam hem tegen, toevallig. Misschien dat ik iets heb laten vallen. Ik wou je alleen maar helpen. En Eddy ook trouwens!

Suzanne: Ik vertel jou wat over dat briefje van Albert, jij vertelt het notabene aan Eddy. Aan Eddy! Aan Eddy!! Eddy vertelt het aan Rick en rettekete!! Komt dat zien! Komt dat zien!

Greta: Ik wou je alleen maar...

Suzanne: Heb je de krant al gebeld? Journaal nog niet hier geweest? Staan de tribunes al klaar?

Greta: - helpen. Overdrijf niet zo, zeg. Tegen mij een grote bek op zetten, hè? Tegen mij durf je wel.

Suzanne: Ja, tegen jou durf ik wel!

Greta: Omdat je niet durft tegen de rest. Omdat je niet durft tegen Albert. En omdat je niet durft tegen Eddy. Omdat je tegen hem niet durft te zeggen, dat hij eens wat meer moet durven. Omdat je een schijtert ben.

Suzanne: Goed, ik ben een schijtert. Eerste prijs mensenkennis: Greta de Grootste! Maar jij bent een verrader. Achter mijn rug om tegen Eddy zeggen dat ik met Albert... wat moest bespreken.

Greta: Wat moest bespreken? Jij bent een leugenaar Suzanne. Tegen mij zeg je dat je bang bent dat Albert vervelend gaat doen, maar volgens mij val je gewoon op die kakgozer.

Suzanne: Doe niet zo belachelijk.

Greta: En ik moet erbij zijn om je hand vast te houden. Terwijl jij Eddy...

Suzanne: Eddy?

Greta: - aan het verraden bent!

Suzanne: Verraden?

Greta: Ja!

Suzanne: O ja?

Greta: Ja. Zeg nou niet dat jij het niet met hem uit maken wou, omdat Eddy nooit van jou vraagt wat jij wel zou willen - omdat jij nooit weet wat jij wilt, behalve dan dat je wil dat hij maar moet weten wat je wil. Omdat jij ook wel eens wat wilt, met Eddy. Ik begrijp geloof ik zelf niet meer wat ik zeg. Maar het klopt wel.

Suzanne: Nou en? Moet jij hem daarom gaan vertellen dat ik... dat ik Albert...eh.

Greta: Ik heb hem alleen maar gezegd dat-ie eens tot actie over moest gaan.

Suzanne: Eddy?
(de bel)

Greta: Grote god, Frans is al begonnen. Kom nou.

Suzanne: Ga jij maar. Zeg maar dat ik mijn 'période féminine' heb. Doet het altijd bij Frans.

Greta: Twee keer in drie weken? Geef me dan jouw schrift even. Ik snap niks van die subjonctif. *(Ze pakt het schrift, maar botst bij het weglopen op Eddy, die met veel geraas van zijn fiets valt.)*

5.

(Suzanne, Greta, Eddy. Ze staan op ruime afstand van elkaar en vormen zo de punten van een gelijkzijdige driehoek.)

Eddy: Sorry, te laat.

Greta: Man, waar zat je? De voorstelling is al lang afgelopen.

Eddy: *(kijkt naar Suzanne, dan naar Greta)* Ja, sorry. Ik kreeg de rits van mijn broek niet dicht. Echt waar. *(Suzanne vindt hem vermakelijk, maar laat het niet merken. Greta is boos.)* Ben wel een uur bezig geweest. De ...eh tandjes zaten scheef. Heb ik allemaal rechtgebogen. Staan weer perfect in het gelid. Rits heeft nog nooit zo soepel gezippt. *(Hij kijkt om zich heen.)* Waar is Albert?

Greta: Hoe laat heb jij het?

Eddy: Hoe laat heb ik het? *(Zoekt zijn horloge, dat hij ergens in zijn broek heeft omdat het bandje nog kapot is.)* Eh, effe zien, waar heb ik nou m'n horloge? *(vindt het)* Half tien.

Greta: Hier is het half elf.

Eddy: Verrek, hier half elf? Zomertijd? Ben ik te laat?

Suzanne: Te laat waarvoor, Eddy?

Eddy: Voor... eh... Heeft Greta niks gezegd? Gisteren hebben wij elkaar nog getroffen, ... eh, gezien eigenlijk. Het leek haar beter, dat.. eh... En toen heeft ze mij gezegd dat.. eh... En dat jij graag wou dat.. eh... En toen heeft Greta eh... Nou ja. Is-tie al geweest? Wat moest-ie?

Suzanne: Hij is weg.

Eddy: O. Wat wou die nou eigenlijk?

Greta: Jij had nog wat te zeggen. *(geeft een vette knipoog)* Toch, Eddy?

Eddy: *(meteen enthousiast)* O ja. Let op!. *(Hij knielt voor Suzanne neer en tovert een bosje plastic bloemen te voorschijn, dat hij haar aanbiedt.)* Liefste! Wil je morgen met me naar de kermis? Ik dacht, misschien wil je wel met me zoenen in het spookhuis.

Suzanne: Hm. *(Ze pakt de bloemen zwijgend aan; ontwijkt de stralende blik van Eddy.)*

Eddy: Nou ja, als je niet wilt... *(Suzanne zwijgt)* Ik dacht, in het donker....

Suzanne: Doe je maar niet onnozeler voor dan je bent Eddy. Greta heeft je alles al verteld en mij ook.

Eddy: Aan jou ook?

Suzanne: Ja.

Eddy: Alles?

Suzanne: Ja, alles.

Eddy: Dus ook van die -

Greta: Hou je mond!

Eddy: - knoopjes?

Suzanne: Knoopjes?

Greta: *(zacht)* Hou je mo-hond!

Suzanne: Wat voor knoopjes?

Eddy: Van m'n bloes. *(Achter Suzannes rug geeft Greta hints.)* Eerst die knoopjes eraan zetten vanmorgen en toen ging m'n rits weer. Ik kan wel naaister worden. Ja, m'n moeder die verdomt dat. *(Hij krijgt nu Greta in de gaten.)* Maar goed waar hadden we het over? O ja, de ker-mis.

Suzanne: En nou heb ik er genoeg van! Meer dan genoeg. Jullie spelen een spelletje met mij. *(tegen Greta)* Heb jij met hem zitten flikflooiën?

Greta: Nee, echt niet. Ik wou alleen maar...

Suzanne: Als je zegt helpen, ga ik slaan.

Greta: Luister nou. Oké goed, ik ben naar Eddy toe gegaan. Ik wou hem al-leen maar waarschuwen voor Albert. Stom, had ik niet moeten doen.

Suzanne: En toen?

Greta: Nou niks.

Eddy: Nou, niet helemaal niks.

Suzanne: Ik wou alleen maar zeggen dat-ie eens wat actie moest ondernemen, als hij jou niet kwijt wou raken.

Eddy: Is ook zo, toch. Alleen toen kwam dat met die knoopjes.

Suzanne: Wat?

Greta: Ach niks, gewoon. Ik heb alleen een beetje aan hem gefrummeld. Ge-woon, om hem te laten zien hoe je dat doet, met meisjes.

Suzanne: Dit is toch niet te geloven!

Eddy: Nee, ik dacht nog: niet te geloven, dit.

Suzanne: En toen?

Greta: Echt niks. Ik zweer het. Erewoord.

Suzanne: *(tegen Eddy)* En jij vond dat goed?

Eddy: Nee, ja, god, 'goed', wat heet. Ik dacht dat jij Greta op mij had afge-stuurd om te zeggen dat jij wel wat wilde, terwijl ik dacht Suzan wil nooit wat.

Suzanne + Greta: Wàt?!?

Eddy: Maar dat kon Greta tuurlijk niet zeggen, dat jij haar eh... En toen deed Greta voor... Nou ja, en toen liep het een tikkie uit de hand, want toen zij bij mij...

Suzanne: *(tegen Greta)* Jij bent gemeen, jij bent gemeen, jij bent gemeen.

Eddy: Toe nou, Suzanne.

Suzanne: *(Begint hem met de plastic bloemen af te rossen)* En jij bent helemaal gemeen, gemeen, gemeen!

Greta: Hou op, hou op!

Eddy: Wat maak je je nou druk om die paar knoopjes. Het gaat toch om de

bedoeling? En die was goed.

Suzanne: *(Ze geeft Eddy een klap.)* Ik heb niks meer met je te maken Eddy. Ik heb altijd gedacht dat jij anders was. Maar nu is het uit. Afgelopen, over, punt, uit! *(Ze geeft Greta ook een klap.)* En met jou het ik ook niks meer te maken. *(Ze loopt weg, draait zich om en roept.)* IK GA NAAR BORNEO! *(af, stilte)*

Eddy: Klote. *(hij pakt de bloemen op)* Leer ik een mooie truc, loopt alles ver-keerd.

Greta: Wat zei ze?

Eddy: Weet ik het.

Greta: Borneo? Wat betekent dat? Eddy?

Eddy: *(Haalt zijn schouders op).* Ligt dat in Limburg?
(Beiden hebben hun tassen gepakt en gaan af.)

6.

(Oerwoudgeluiden. Dof tromgeroffel en neuzelend gezang. In het midden een grote kookpot op het vuur met daarin Suzanne en Albert, rug aan rug vastgebonden. Achter de kookpot zit Eddy op een verhoging als opperhoofd, een botje in zijn neus. De R.'s dansen om de pot, aangevoerd door Greta.)

Suzanne: Het is hier knap warm.

Albert: Het is allemaal mijn schuld. We hadden nooit moeten gaan.

Rick: Zal ik het vuur nog wat opstoken, Grote Beer?

Eddy: Laat ze nog maar even gaar koken in hun eigen sop. Dat zal ze leren eerbied te hebben voor mijn goocheltrucs.

Greta: En voor mijn goede bedoelingen.

Eddy: En voor uw goede bedoelingen, grote medicijnvrouw.

Albert: Suzanne, ik moet je wat bekennen.

Suzanne: Dit lijkt me een prima moment.

Albert: Suzanne, wil je met me trouwen?

Suzanne: Ik voelde hem aankomen. Eindelijk.

Eddy: Weet u zeker dat dit de juiste methode is, medicijnmoeder?

Greta: Vertrouw op mij, Grote Beer.

Suzanne: Het is heel lief van je Albert. Maar ik weet niet.

Albert: Het wordt nu toch wel eens tijd om op te houden met twijfelen, Suzanne.

Suzanne: Je hebt gelijk. Ik doe het niet, Albert.

R.'s: Halleluja. Geprezen is onze Grote Heer, Eddy de Beer.

Albert: Je doet het niet?!

Suzanne: Daar stonden wij toch boven, Albert. Bovendien, je bent aan de late kant.

Albert: Nee, nee. Het is nooit te laat om een goede beslissing te nemen. Jij had gelijk. Ik wou eigenlijk geen Borneo, maar jou. Ik heb me vergist,

gruwelijk vergist.

Suzanne: Jij?

Eddy: Wat zegt hij?

R.'s: Hij heeft zich vergist, Grote Beer. Hij heeft zich vergist! Hoera! Leve de Beer.

Eddy: Het werkt, grote medicijngrootmoeder.

Greta: Ik wist het Grote Beer.

R.: We krijgen hem klein.

R.: De Groot is nergens meer.

R.: Geheel geminimaliseerd.

R.: Kijk, hij krimpt in de was.

R.: Weg met de koloniaal.

Albert: Suzanne, het spijt me. Ik heb altijd van je gehouden.

R.: *(De R.'s beginnen te lachen, doen Albert na, maken hem belachelijk)*
'Ik heb altijd van je gehouden'. 'Diep in mijn hart.' 'Hield ik alleen van jou.'

Eddy: Gooi er toch nog maar een blokje bij.

Greta: Uw wil, Beer, is mijn bevel. Opstoken, dat vuur!

Suzanne: Houd ik wel van jou? Ik mag jou, omdat je weet wat je wil. Omdat je lak hebt aan iedereen. Maar ik hou van Eddy. *(Alle actie rondom de kookpot wordt gestaakt, de R.'s fluisteren de laatste zin van Suzanne aan elkaar door totdat ook Eddy bereikt wordt, die knikt tevreden.)* Ik had alleen maar genoeg van hem omdat hij niet durft, wat ik zelf ook niet durf. Misschien is Eddy niks voor mij, misschien had je gelijk. Maar dat was het punt niet. Het punt was ik. Ik, ik, ik. Alles draait altijd maar om mij. Ben ik een egotripper, zoals jij zei? Ik kijk om me heen, ik zie dat alles gekleurd is en alles beweegt, ik vind de wereld mooi, maar ik voel me er niet thuis. Tuurlijk draait in mijn hoofd en in mijn buik alles om mij. Ik ben mijn eigen middelpunt van het heelal. Niks mis mee. Ik moet alleen niet stilstaan, ik moet bewegen, net als de kleuren. Misschien is dat wel willen. Naar buiten kijken, niet naar binnen. Dus je had toch gelijk, ook al had je het mis.

Albert: Dus wat ga je nou doen?

Eddy: Ja, allemaal mooi en wel, maar wat gaat ze nou eigenlijk doen?

R.'s: Wat gaat ze doen? Wat gaat ze doen?

Suzanne: Doen? Ik?

R.'s: Ja, jij?

Suzanne: Niks, ik zie wel. Ik zit hier goed. Niemand doet me wat. Als ik het niet wil.

7.

(Leegte. Vage geluiden van klaslokalen waar lessen aan de gang zijn. Albert op. Hij neemt de ruimte aandachtig in zich op. Suzanne staat van een afstand te kijken. Al-

bert ziet haar niet.)

Suzanne: dit is het gekleurde uur
de ruiten breken nu het licht
in duizend stukjes stof
jassen, tassen, kaften, kaarten
en duizenden gezichten
alles is verdeeld in duizend boeken
wij hier
de wereld daar

Daar gaat Albert. Hij gaat zeggen:
Ik smeer 'm.

Albert: *(plechtig)* Dag muren.
Dag oeverloze uren.
Dag heren.
Ik peer 'm.

Suzanne: duizend stukjes stof
dwarrelen naar benee
en ik val mee

Hou ik van kaas of van jam?
Hou ik van Eddy of val ik op hem?
Daar gaat Albert. Die weet wat hij wil.

(Suzanne af. Aan de andere kant komt Rick op. Hij kijkt schuld bewust om zich heen. Albert verstopt zich, stelt zich dan op achter Rick. Die draait zich om.)

Rick: Jezus, man, ik schrik me een hartverzakking.

Albert: Kwaad geweten?

Rick: Ik ga me nie melden. Die kuif van Natuurkunde heb me d'r uit gestuurd.

Albert: Hoe is het mogelijk.

Rick: Spectrum uit me poten laten vallen.

Albert: Laten vallen?

Rick: Nou ja, beetje mee gegooid. Maar je kent Rudy, die ken natuurlijk weer nie vangen. Dus hatsikidee. Mag ik straks duizend stukjes aan mekaar lijmen.

Albert: Hè? *(Begrijpt even niet dat Rick niet begrijpt dat dat niet kan.)*

Rick: Wat doe jij hier?

Albert: Wachten, op de rector.

Rick: *(dreigend)* Jij houdt je mond hè.

Albert: Ik ben jou niet. *(klemtoon op 'jou')*

Rick: Wat bedoel je? (*zelfde intonatie:*) 'Ik ken jou niet'?

Albert: Ik bèn jou niet. Last van je oren?

Rick: Ik kèn jou niet, je zei ik kèn jou niet. Ik bedoel, 'ik ken jòu niet'. Zei je.

Albert: Nee? En ken u wel horen? Ik zei ik bèn jou niet. En ik kèn u ook niet. Aangenaam, Albert de Groot.

Rick: Ik kèn jou Albert de Groot. Altijd het laatste woord, hè? Altijd de slimste? Altijd bij het laatste eind hebben. En altijd zó achterlijk eerlijk. Ik ken jou vader.

Albert: (*zucht*) Ja, wie kent m'n vader niet.

Rick: Jij gaat straks alles aan de rek door smoezen. Ik breek je botten.

Albert: Heb je al menskunde gehad?

Rick: En je blijft met je poten van Suzanne af, vuile miet.

Albert: Kijk eens aan: Ricky-Rick, onze razende reporter. Dus jij hebt weer lopen toeteren. En nou ook nog de lijfwacht van Miss Suzy, het lievelingetje van 6a. Heeft Greta je ingehuurd om over haar eer te waken?

Rick: Hou je bek jij, jij... jij...

Albert: Arrogante bal?

Rick: Jij...

Albert: Zeg. Ricky-Rick. (*Hij wijst achter hem*) Kijk eens wie we daar hebben. De rek.

Rick: (*Schrikt, draait zich om.*) Shit!

Albert: Sliep uit, de rek is eruit.

Rick: (*Draait zich weer om en vliegt Albert aan.*) Ik krijg jou wel mannetje. (*Ze vechten. Albert verliest, valt op de grond, Rick boven op hem.*) Vertel op. Wat moest je van d'r vanmorgen?

Albert: Genade, o Hersenloze Held. (*De bel gaat.*) Ik bedoel Pauze. Nèt niet gered door de bel. Maar... zo meteen komt de rek Rick.

Rick: Wat moest je!? Ik sla je tot moes!

Albert: Ze gaat van school af. Net als ik. Saluut gevangenis.

Rick: Hè? Wat? Waarom?

Albert: Omdat vanwege Borneo, daarom. (*Hij steekt een vinger op.*) Uh Rick, ik stik.

Rick: (*Komt peinzend overeind.*) Borneo? (*Er klinken geluiden. Rick schrikt, kijkt, vlucht weg.*)

Albert: (*roept na.*) Als je na de pauze nou naar Aardrijkskunde gaat, vertellen ze je daar wel waar het ligt. (*Hij trekt zich terug.*)

8.

(*Luidruchtig sjouwen alle R.'s in een rij met boekentassen van de ene naar de andere kant over het toneel. Even later misschien weer terug in omgekeerde richting. Greta en Eddy staan vlak tegenover elkaar, zwijgend. Tenslotte staan zij in één rij met de rest. De tassen, ook die van Greta en Eddy, gaan open. Bij het 'kwartetten' volgen op de vragen steeds kreten als: Ja. Nee. Gaaf. Heftig. Heb ik niet. Cool. Te gek.*)

Niet af. Kom maar op. Daarna worden er kwistig boeken en papieren uitgewisseld. Ondertussen gaat het vraag en aanbod spel verder, zodat de situatie al snel chaotisch wordt. Eddy en Greta doen mee met het uitwisselen en doorgeven van papieren, maar hebben ondertussen hun eigen dialoog, waar de rest niet op let.)

R.: Mag ik even de onverdeelde aandacht van de jongelui. Dankuwelja. En dan nu: De Huiswerkcentrale. De aanbiedingen van hedenmorgen! Ik verklaar de markt voor geopend!

R.: Mag ik van Engels, uit de serie spreekbeurten... "Auch Ich bin ein Berliner" (op z'n Amerikaans uitgesproken)?

R.: Heeft iemand nog iets uit de serie citaten? Greta: Waarom kon jij je mond niet houden?

R.: "Don't ask what your school can do for you. Ask what you can do for your Huiswerkcentrale." Rick door brieven? Rick de Brievenbus. Nu stond de hele school op de eerste rang

R.: Mag ik uit de serie Wiskunde, de differenti-voordat Albert nog maar ergens te zien aalberekening? was. Alleen geen Eddy.

Eddy: Mag ik.. eh, mag ik ook even.. eh,

R.: En uit de serie Latijn, de Seneca vertaling van Epistola ad juventute? Ja? Ja?

Greta: Wij hadden een afspraak. Wij zouden samen hier zijn, als Albert kwam. Voor Suzanne. We zouden samen Suzanne helpen.

R.: Heb ik nog niet af.

Eddy: Mag ik nou even wat zeggen? Ja? Waarom moest jij ..eh, moest jij dan ..eh, zo nodig met mij.. hè, uh.. vrijen...?

R.: Wereldoriëntatie: het animisme en wij.

Greta: Vrijen? Wat stelde dat nou voor?

R.: Geschiedenis! Uit de serie oorlog: de 30-jarige, 80-jarige, 100-jarige en de 6-daagse. Vierik.. eh, met Suzanne, ..eh, nog nooit voor halen, één betalen!

Eddy: Nou eh.. Wat jij.. eh, deed, dat heb mekaar, eh, voor mekaar gekregen.

R.: Ik heb wel de Atjeh-oorlogen, uit de serie De Vergeten Vuile Oorlogen van Nederland.

Greta: Je bent een slappe lul Eddy.

Eddy: Dat vind ik een ..eh, een ..eh, lullige opmerking.

R.: Man, dat hebben we toch al lang gehad.

Greta: Eddy! Hou je harses! Of gebruik ze anders eens een keer. We moeten haar

R.: Speciale aanbieding Frysk: De Jonge-reinkultuer tusken ferdividaasje en reboelje.

helpen! Zie je dan niet dat ze in zeven slo-ten tegelijk loopt? Ze is zo depri als een

R.: Ruilen tegen Nederlandse Taalkunde wording?

Eddy: En daarom heb jij haar ..eh met

R.: Doet hier dan niemand Wiskunde? Ik heb haar beste vriend bedrogen?

echt een platte integraalrekening nodig.

Greta: Bedrogen, bedrogen. Dat had je gewild, vader.

R.: Frans! Uit de serie spreekbeurten: Le sub-Eddy: Vader? Nou.. eh, eventueel.. eh.

jonctif dans la période féminine.

R.: Mag ik mijn Menselijk Lichaam, deel I te rug? Iemand heeft dat.

(enz.)

Greta: En wie is die luhannes die dat vervolgens aan de grote klok hangt?

Greta: Wat moeten we doen?? Wat moeten we doen? Nou laat ze zich helemaal door die slijmbal inpakken. .

Eddy: We moeten het niet meer doen Greta. Het was toch niet zo'n goed idee

(De bel gaat. De ruilbeurs valt in een klap stil. Stilte)

Greta: *(kreunt)* O, wat ziet een mens in jou?

Eddy: Tsja. Dat vraag je je wel eens af.
(Iedereen maakt zich uit de voeten, alleen Greta en Eddy niet. Greta denkt na over wat er moet gebeuren. Eddy over wat er gebeurd is. Rick komt op.)

Rick: *(fluisterend)* Greta! Greta! *(Ze gaat naar hem toe. Ze smoezen. Eddy staat alleen, peinzend.)*

Eddy: Wat ziet een mens in mij? *(Hij tilt zijn trui op, staart naar zijn navel.)*
Wat ziet een mens in een ander mens? Bloederig vlees zit daar, half verteerde boterhammen, stront met pindakaas, slijm en van die breekbare botjes. Kledderadetsch en krak-krak. Van binnen is iedereen hetzelfde. *(Hij wrijft over zijn buik.)* Alleen van buiten is iedereen anders. Ander vel, andere kop d'r op. En daar valt men dan op. Liefde is oppervlakkig. Of niet? *(Denkt na. Greta en Rick hebben hun fluister gesprek be-eindigd.)* In ieder geval, voor die diepe liefde kun je beter geen vegetariër zijn, zoals ik. *(Rick af, Greta naar Eddy.)*

Greta: Naar Bor-ne-o! Hij wil naar Borneo, met Suzanne.

Eddy: Hij zal er wel eh... familie hebben of zo. Als ze volgende week zaterdag maar terug zijn.

Greta: Hoezo?

Eddy: Dan is de kermis afgelopen.

Greta: Eddy *(ze rammelt hem door elkaar)*, lieve Eddy, laat het nou eens tot die schattige lieve hersentjes van je door dringen. Ze wil naar Borneo, ècht naar Borneo, met die hufter. Dat is in Afrika, of God weet waar.

Eddy: In Afrika? Jee zeg, te maf. Lekker warm lijkt me.

Greta: Wil je d'r kwijt?

Eddy: Nou eh, nee. Tuurlijk niet.

Greta: En waarom niet?

Eddy: Nou eh, Suzanne is eh... hoe zeg je dat. Beetje wispelturig, maar zó'n meid. Niet zo'n drammer, zoals... - bij wijze van spreken.

Greta: Dat dacht ik ook. We moeten d'r tegen houden. Jij en zij, jullie horen bij elkaar. Jullie twee zijn dezelfde ...

Eddy: Misbaksels?

Greta: Zoiets. Ik wil niet dat ze gaat, niet met die slijmerd. Ik pik d'r vóór Scheikunde wel op, misschien is het nog niet te laat. Ik praat wel op Suzanne in. Als jij nou zorgt dat je Albert eindelijk te pakken krijgt. Zeg tegen hem dat hij uit haar buurt blijft. Dat ie met zijn poten van haar af moet blijven. Dat ze niet met hem mee kan en dat-ie de boom in kan. En doe je hemd in je broek. *(Greta haastig af.)*

(Eddy is alleen.)

Eddy: Met je poten van d'r af. Kan de boom in. Poten af. Boompje in. Niks mee. Helemaal niks, nop, niente. In de boom, uit de boom. Pootje op, pootje af. En niks, nop, helemaal niente.

(Het repeteren gaat al vlug over in het maken van zing-zeg melodie-tjes en geneurie. Rick komt op, met een basketbal, waarmee hij tijdens het volgende gesprek aan het spelen is. Af en toe wordt Eddy in dat spel betrokken.)

Rick: Hee, ouwe rukker. Alles kits achter de rits?

Eddy: Hè? Hee, die Rick. Nou eh, wat heet: rits flitst als een razende, maar eh... was wel mooi te laat.

Rick: Ja dat dacht ik al. Dus ik dacht, laat ik maar zorgen dat ik er ben, vanmorgen, met Suzanne.

Eddy: Hee Rick, jij hebt toch niet zitten lullen, hè? Over gisteravond, met Greta?

Rick: Met Greta?

Eddy: Ja, over met Greta, met mij.

Rick: *(Rick kijkt om zich heen of er geen pottekijkers zijn. Dan neemt hij Eddy 'apart'.)* Jongen dat is toch helemaal niet belangrijk. Je moet pakken wat je pakken kan jongen. Het leven is kort.

Eddy: Maar ik heb 'r helemaal niet gepakt.

Rick: Greta niet? O. Nou dan, wat zeur je dan? Over Albert met Suzanne, dáár moet jij op letten jôh.

Eddy: Gôh ja. Over met Suzanne?

Rick: Met Albert.

Eddy: Ja, ja. Hoe was dat vanmorgen?

Rick: *(etaleert zijn twijfel)* Ik weet het niet, man, ik weet het niet. Suzanne heeft hem wel een mooie hengst op z'n bek gegeven. Maar ik weet het nog zo net niet. 't Is en blijft 'n wijf. Volgens mij laat je over je lopen.

Eddy: Suzanne!? Op z'n bek?

Rick: Eddy, jongen, jij bent te goed voor deze wereld. Denk nou eens even na. Waarom zou iemand als Suzanne nou een àndere gozer op z'n bek slaan? Nou?

Eddy: Eh, ja...

Rick: Dat doet ze toch alleen als iemand indruk op haar maakt, jongen. Ze heeft jou toch ook wel eens een klap verkocht. Heb je me zelf verteld. En waarom? Omdat ze jou ziet zitten, daarom. Zo zijn ze.

Eddy: Jawel, maar dat was -

Rick: En die Albert die is glad, die is clever, die is smooth. Volgens mij is het nog een miet ook. Je moet uitkijken voor die gast jongen. Heb je het gehoord?

Eddy: Nee?

Rick: Borneo.

Eddy: Ja. Borneo. *(Ze dromen even weg.)*
Rick: Da's niet mis. Afrika.
Eddy: Afrika?
Rick: Mooi land, maar hond in de pot.
Eddy: Wel lekker lui leven daar...
Rick: Afijn, wat zei ik? O ja. Die gozer lult je omver waar je bij staat. En volgens mij kicken die grieten daar op. Zo'n klap bijvoorbeeld, die geven ze heus niet als het ze niet wat doet.
Eddy: *(Hij strijkt over zijn wang.)* Nee..., nee... Ja, ja.
Rick: Eddy, jongen, nogmaals: jij laat over je lopen. Hij neemt een loopje met je, die Albert. Of jij nou wat met Greta hebt uitgespookt of niet, dat heeft er niks mee te maken.
Eddy: Met Greta?
Rick: Ja.
Eddy: Maar dat wàs niks.
Rick: Niks? Evenzogoed jammer. Maar zoals ik zei, dat heeft er niks mee te maken. Het gaat om het principe. Je laat je niet naaien. Dus als je Albert tegen komt: laat je niet naaien. Vooral niet met hem meelullen. Laat hem meteen weten waar het op staat. Niks Borneo. De beuk erin.
Eddy: Niksborneodebeukerin?
Rick: Precies. De beuk erin.
Eddy: Oké. Ik zal het onthouden.
Rick: Waar is Greta?
Eddy: Eh... Bij Suzanne?
Rick: Waar is Suzanne?
Eddy: Eh... Bij eh... Gr? *(Korte pauze. De bel gaat.)*
Rick: Dondert niet. Als je ze ziet zeg dan ...eh -
Eddy: Doe ik.
Rick: Top. Ik regel ondertussen effe wat. De hele klas is met ons. Hij zal ervan lusten. Tot zo. *(Hij loopt weg, keert zich om.)* Dus je weet het:
Eddy/Rick: *(samen)* Niksborneodebeukerin!
(Rick af.)

10.

(Eddy begint weer in zichzelf te repeteren: 'De beuk erin. Je kan de boom in. Met je poten van d'r af. Niksborneodebeukerin' Ook nu draait het uit op een soort zingen. Hij dwaalt, letterlijk af en heeft niet in de gaten dat Greta en Suzanne ruziënd op komen. Na een tijdje is hij uit het zicht verdwenen. Greta en Suzanne lopen doelbewust in een bepaalde richting.)

Suzanne: Ik bèn helemaal niet kwaad. Ik ben helemáál niet kwaad. Ik ben helemaal niet kwaad.
Greta: Jawel dat ben je wel. Geef het nou maar toe.

Suzanne: Oké. Ik ben kwaad. Ik ben kwaad. Ik ben kwaad.

Greta: Ik heb toch gezegd sorry. Sorry.

Suzanne: Goed. Punt, uit. Zand.

Greta: Niks zand erover Suzanne. Zo werkt dat niet. Ik heb je pijn gedaan. Ik ben je beste vriendin. Het spijt me. Ik wou alleen weten hoe het was. Jij vertelde dat-ie lekker kon zoenen. Dat vond ik zo gek, bij hem.

Suzanne: Ik heb zin om je te slaan.

Greta: Sla maar. Sla dan. Dat lucht op.

Suzanne: Heb ik al gedaan. En het lucht niks op. O Greta, ik schaam me.

Greta: Ben je mal. Ik hou toch van je. Waar gaan we eigenlijk heen?

Suzanne: Weet ik veel. Ik ben gaar.

Greta: *(Kijkt in agenda)* Lokaal 147. Dat is Vleugel C. We zitten verkeerd. *(Ze lopen terug. Plotseling blijft Suzanne staan.)*

Suzanne: En Eddy dan? Wat moet ik met Eddy? Ik heb hem geslagen.

Greta: Nou en? Je hebt mij ook geslagen. Jij slaat iedereen.

Suzanne: Ik heb hem geslagen. Hij is zo zacht. Hij is zo dom. Hij is zo... goed. Ik kan niet met hem praten. Maar ik ben de enige die hem begrijpt. O, Eddy. Wat moet ik met je doen? Je verhuren aan het spookhuis als zoenmachien?

Greta: Nou moet jij eens goed naar mij luisteren. Dat van gisteravond stelde niks voor en het was mijn schuld. Maar Eddy houdt van je. En jij van hem. Jullie hebben... - iets gemeen, ergens.

Suzanne: Ik wou dat ik ergens anders was. Op een andere planeet. In mijn bed, in slaap. In Borneo.

Greta: Nou moet jij eens goed naar mij luisteren. Die Albert gebruikt je alleen maar. Wat die zich in zijn hoofd haalt slaat nergens op. Laat hem lopen.

Suzanne: Ja. Misschien. Ik weet niet. Waarom is alles zo moeilijk?

Greta: 't Is helemaal niet moeilijk. Je moet gewoon een knoop doorhakken. Eddy is een beetje... onhandig, maar hij is lief. En die Albert de Groot is een zak vol pretenties. Hij kan nog zo slim lijken, maar je vergooit je toekomst Suus. Wat moet je daar nou? Hier zijn je vriendinnen, je... - alles. Je kan toch niet zomaar alles weggooien.

Suzanne: Alles weggooien? Ik weet het niet, ik weet het niet. Ik word gek. *(Rick komt op.)*

Rick: Hoi Suzanne, wat zie jij er tof uit vandaag hee. Zeg Greta, wat ik zeggen wou. Eddy staat Albert al op te wachten. Het zou mij niks verbazen als er bloed vloeit. Hij is woest. Ik ben de rest aan het waar-schuwen.

Suzanne: O nee, Eddy. Alsjeblieft! *(tegen Greta)* Wat heb je nou weer gedaan?

Greta: Ik? Niks! Rick heeft dit geregeld.

Suzanne: O, mijn god. Waar is Eddy? Ik moet hem tegenhouden. *(Ze gaat af.)* Wie verzint dit? *(Greta en Rick volgen haar.)*

Greta: Waarom krijg ik altijd de schuld?

11.

(Eddy op, in gedachten. Hij mompelt en neuriet nog steeds dezelfde teksten. Op een gegeven moment is hij het kwijt. Hij denkt diep na. Knielt dan op een knie, haalt een papier met de afbeelding van een bloem uit zijn zak.)

Eddy: Suzanne. *(stilte)* Lieve Suzanne. Hoe... *(pauze)* Hoe... *(pauze)* Hoe lig je aan iemands voeten?
(Hij probeert wat. Albert op, komt vlak bij Eddy staan.)

Albert: Ha Eddy. *(Eddy schrikt, komt overeind. Ze staat tegenover elkaar.)* Ha Eddy.

Eddy: *(stilte)* Ha Albert. *(stilte)*

Albert: Niet naar Geschiedenis?

Eddy: Geschiedenis? O. Nee... eh, - is al voorbij.

Albert: O.

Eddy: Was te laat.

Albert: O ja? Goh. *(Stilte. Eddy slikt.)*

Eddy: } *(tegelijk)* Ik zal niet veel zeggen. Maar ik moet je wel dit zeggen. Even goed onthouden: niksborneodebeukerin.

Albert: } *(tegelijk)* Ik wou even wat tegen je zeggen. Maar ik weet eerlijk gezegd niet zo goed hoe. Laat d'r toch los - Suzanne. *(Ze eindigen bijna gelijktijdig, alleen Alberts 'Suzanne' klinkt nog na. Pauze)*

Eddy: *(tegelijk)* Suzanne?

Albert: *(tegelijk)* Wat zei je?

Eddy: Ik zei eh..., je kan de beuk in.

Albert: De boom in.

Eddy: Ja. *(stilte)*

Albert: Goed. Prima. Wat je wilt.

Eddy: Goed, prima. *(stilte)* Nou dat is dan geregeld.

Albert: Ben jij nooit jaloers geweest op een boom?

Eddy: Jaloers? *(denkt na)* Neeuh.

Albert: Dat je dacht: wat heeft zo'n ding het makkelijk. Het staat daar maar te staan, het eten komt gewoon naar je toe, je hoeft je hele leven geen stap te verzetten, evenveel wortels in de lucht, als takken in de grond. Niet hoeven te denken: 'Is alles niet omgekeerd'. Blaadjes laten ritse-
len, zonder er één keer bij na te denken. Geen verplichtingen, geen weg om te gaan, alleen maar: staan. Langs de weg, in de wind, op het veld, in een bos: bij alles stil kunnen blijven staan.

Eddy: Val jij tegenwoordig op eh..., op bomen, Albert?

Albert: Laat 'er los, Eddy. Ze wil met mij mee.

Eddy: Ik heb 'er niet aan een touwtje.

Albert: Ik bedoel...

Eddy: Ik ben niet achterlijk. Wij hebben een houtje-touwtje, Suus en ik. Trou-

wens, we gaan zaterdag naar de kermis. We gaan een vierling ver-
wekken in het Spookhuis.

Albert: Doe even serieus.

Eddy: Vertrek jij maar naar Borneo, dan noemen we ze alle vier naar jou, Al-
bert. Eh... Albertina, Adelbert, Bertje en Allebastina.

Albert: Doe niet zo belachelijk,

Eddy: Jij kan de beuk in, en Greta ook.

Albert: De boom in.

Eddy: Het bos in.

Albert: Ze gaat met mij mee. Ze heeft al besloten.

Eddy: Ja dag. Bye, bye Borneo.

Albert: Wij zijn niet geschapen voor deze leerfabriek. Ze moet hier weg, net
als ik.

Eddy: Dan ga je toch?

Albert: Eddy, behalve Suzanne, ben jij de enige van dat zootje, dat nooit de
pest aan mij heeft gehad, of niet?

Eddy: Nee, waarom zou ik?

Albert: Nou dan, zit me niet dwars. Zij wil het, ik weet het. Suzanne heeft ie-
mand nodig die weet wat hij wil. Jij weet niet eens of je rits van voren
of van achteren zit.

Eddy: Toevallig heus wel.

Albert: Laat staan hoe je 'm open moet krijgen.

Eddy: Oh, nee? *(Hij ritst de rits van zijn broek op en neer)* Zoef zoef zoef.

Albert: Ik krijg genoeg van die ongein. Laat je d'r los of niet?

Eddy: Oké. Laten we het uitknokken.

Albert: Doe niet zo belachelijk. Je lijkt Rick wel.

Eddy: *(Hij begint te schijnboksen.)* Twee kerels die vechten om een vrouw,
mooi toch?

Albert: Ik ben tegen geweld.

Eddy: Ik ook, meestal.

Albert: Ik bedoel principieel.

Eddy: O, ik vind het meestal te vermoeiend. Maar nu heb ik er zin in. Je moet
vechten voor iets waar je in gelooft. Geloof jij wèl in Suzanne, Albert?

Albert: Dat hoef ik jou niet te bewijzen.

Eddy: *(Hij duwt en trekt steeds harder aan hem.)* Jij hebt gewoon iemand no-
dig die je sokken wast. Iemand die je kaaklijn bewonderd.

Albert: Je wordt vervelend, Eddy.

Eddy: *(Hij begint tegen hem aan te duwen.)* Kom op, sla me dan... Suzanne
durft tenminste nog iemand te slaan.

Albert: Ik waarschuw je, Eddy.

Eddy: Sla dan een beetje, lafaard. Als je mij niet slaat, laat ik d'r niet gaan.

Albert: Oké, als je dan met alle geweld wilt. *(Ze beginnen te vechten, maar de
rollen zijn nu omgedraaid: Albert probeert Eddy vast te grijpen, maar
die ontwijkt en ontglipt Albert voortdurend. Ondertussen blijft hij hem
uitdagen.)*

Eddy: Grootspreker! Fantast! Borneoloog. Je geeft geen pest om d'r, je wilt alleen maar indruk maken op de rest. D'r meenemen als een soort trofee. Heb je al beet, Albert? Niksborneodebeukerin.

Suzanne: *(komt op, gevolgd door Greta)* Eddy, ophouden!!
(Eddy, staat stil en kijkt op)

Eddy: *(blij)* Suzanne, ik - *(Op dat moment haalt Albert, die Suzanne niet hoorde, uit en slaat Eddy een bloedneus. Eddy valt neer. De bel gaat.)*

12.

(Na een tijdje komen ook de R.'s op, met boekentassen, sommigen met hun fiets.)

Suzanne: Eddy! *(Ze rent op hem toe.)*. Je bloedt!

Albert: Suzanne, ik.... Sorry, het was niet de bedoeling.

Greta: Moet je nou kijken. Hij heeft hem gewoon tegen de vlakke geslagen, het zoontje van de rechter.

Eddy: Was dat de bel voor de eerste ronde?

Suzanne: Stelletje imbecielen. We leven niet in de oertijd. *(Pakt een zakdoek van Albert aan en houdt Eddy's hoofd achterover.)*

Eddy: Of lig ik er al uit?

Albert: *(neutraal)* Hij vroeg er om.

Greta: "Hij vroeg erom", "hij vroeg erom"!

Albert: Vraag het hemzelf.

Greta: Wat een slappe lulsmoes. Ik ga Rick en de rest halen. *(af)*

Suzanne: Is dat zo, Eddy?

Albert: Je kan zijn hoofd beter naar voren houden, anders stikt-ie in zijn eigen bloed. Kijk zo. *(Hij knielt naast Suzanne, buigt Eddy's hoofd naar voren en knijpt zijn neus dicht.)*

Eddy: *(met zakdoek half in zijn mond)* Imzeekesiwèja.

Suzanne: Wat zegt-ie?

Albert: Suzanne, wil je met me mee, nee of ja?

Suzanne: Zei die dat? *(Eddy knikt ja, Albert nee; Suzanne ziet alleen Albert.)* Naar Borneo? *(Eddy knikt nee, Albert ja.)* Eerst sla je hem op zijn gezicht en dan vraag je of ik hem in de steek wil laten?

Albert: Ik meen het. Ik moet het nu weten. Suzanne, ik..., ik moet je nog iets bekennen. *(Kijkt haar indringend aan.)*

Suzanne: *(Kijkt indringend terug.)* Ja?

Albert: Ja?!

Eddy: Nondsduhmpfrgnoeisgnoe. *(Hij rukt zich los van Alberts greep, maait met zijn arm en slaat hem - per ongeluk - een bloedneus. De bel gaat.)*

Suzanne: Eddy!

Eddy: Ja wat nou Eddy? Wat nou Eddy? Eddy ligt hier een beetje voor lijk, terwijl jij en hij Love Boatje aan het spelen zijn. *(tegen Albert)* Sorry

hoor, ongelukje. Maar evenzo goed één-één.
 Albert: *(L af, met zijn hoofd voorover en zijn neus dichtgeknepen.)* Iga eefve-
 bahaaen.
 Eddy: Wat zei je?
 Albert: *(Haalt vingers van zijn neus.)* Ik ga even verband halen.
 Eddy: Niet om het een of ander hoor, maar ik wil nou wel eens weten...
 Suzanne: Ik wil weg. Ik kan hier niet meer tegen. *(Loopt naar de andere kant af. Op dat moment komen Rick, Greta en een aantal R.'s op, terwijl ze Albert voor zich uit drijven.)*
 Rick: Jij dacht zeker dat je er zo tussen uit kon knijpen, vader.
 Greta: Dat had je gedacht.
 R.: Dat had je dan mooi mis. *(Met duwen en stompen wordt Albert terug gedreven.)*
 Suzanne: Laat hem met rust! Stelletje imbecielen.
 Rick: Wat wil je nou Suzanne?
 Greta: Hij slaat je vriendje in elkaar en dan...
 R.: Heeft-ie Eddy in mekaar geslagen?
 Eddy: Nou ja, een beetje.
 Rick: En niet zo'n beetje ook.
 R.'s: Tss, pffh. Nou ja, zeg. Te dol.
 R.: Eerst Suzanne lastig vallen -
 R.: - en dan Eddy in mekaar huffen. *(Ze komen weer dreigend op Albert af)*
 Suzanne: Blijf van 'm af. Laat iedereen z'n handen thuis houden.
 Greta: Hoor wie het zegt.
 Suzanne: Laat iedereen zich er buiten houden. Laat iedereen asjeblieft weg gaan.
 Rick: En waar naar toe dan, Suzanne? Naar Borneo soms?

R.: - Albert rechts -

R.: En Suzanne netjes in het midden.

Rick: Kiezen, Suzanne!
(*Stilte. Iedereen kijkt naar Suzanne.*)

Suzanne: Ik, eh... Ik kies..., ik kies... niks. Ik laat me niet dwingen.

Greta: Ze kan niet kiezen.

R.: Kan niet kiezen.

R.: Kon nooit kiezen.

R.: Heeft nooit kunnen kiezen.

R.: Rottige kiezer.

Rick: Maar nu moet ze, (*tegen Eddy en Albert*) nietwaar jongens?

Albert: Voor mij hoeft dit niet zó, maar... (*Maakt aanstalten om weg te gaan.*)

Eddy: Voor mij mag het ook later hoor, maar... (*idem*)

R.: Ze doen of hun neus bloedt.

Rick: Blijf staan jullie. En jij Suzanne, kiezen! Nu!
(*De R.'s vormen met Rick en Greta een wijde kring om Suzanne, Albert en Eddy*)

Greta: Ga je mee met die labbekakkerige blaaskaak daar? Laat je alles en iedereen hier in de steek? Of kies je voor Eddy, voor mij, voor school? Als jij je toekomst wilt vergooien: ga je gang. Maar reken niet meer op mij.

Rick: En op ons al helemaal niet. Nou?

R.'s: Nou!?

Suzanne: (*kijkt van Albert naar Eddy, die ook wachten*) Goed, goed, goed. Ik kan niet -, ik wil niet -, maar ik zal, ik zal wel... - kiezen.

R.: Tataratáá!

Suzanne: (*zacht, tegen zichzelf*) Je moet Suzanne, je moet, je moet. (*Ze slaat haar handen voor haar ogen, draait in het rond.*)

R.: Dat wordt kop of munt.

R.: Een dubbeltje op zijn kant.

R.: Ik gok op Eddy. (*Er wordt geld heen en weer geschoven.*)

R.: Ik zet in op slijmbal.

R.: Hij heeft d'r al ingepakt.

R.: Zag je d'r kijken.

R.: Arme Eddy.

R.: Kan je wisselen?

Greta: Ja, ho! Hé! Stop! (*iedereen stopt*) Dit is geen kiezen!

Rick: Kom op Suzanne!

R.'s: Kiezen !!!

Suzanne: (*klein*) Ik kan het niet! (*teleurgesteld rumoer*)

Rick: Koppen dicht! (*stilte*)

Suzanne: Ik - (*pauze*). Ik wilde... (*pauze. Ze begint iedere keer opnieuw, iedere keer stopt het.*) Ik wilde alleen maar... (*pauze*), alleen maar... (*pauze*)

R.: (*zacht*) Dit is genant zeg.

R.: (*zacht*) Wat een vertoning.

Suzanne: Alleen... (pauze). Ik - (lange pauze. Ze knikt heftig met haar hoofd, sluit haar ogen, verzamelt moed) Goed. Goed. Goed. (Ze begint te lopen in een kringetje, dat steeds groter wordt. Iedereen volgt haar in spanning. Het lijkt erop alsof ze een beslissing heeft genomen. Ze blijft staan, geeft een denkbeeldig iemand een hand) Dag Albert. Jij weet wat je wil. Jou zou ik wel willen zijn. Als ik nou jou was dan had ik al gekozen. (Loopt door, blijft staan, geeft weer denkbeeldig iemand een hand) Dag Eddy die doet wat hij wil. Jou zou ik wel willen zijn. Als ik nou jou was, hoefde ik helemaal niet te kiezen. (Loopt door, kijkt omhoog met haar hand boven haar ogen, als ze in de verte iemand ziet.) Hee, dag Greta, (niet onaardig) Greta Bemoelial die wel weet wat ik wil. Ik kom eraan hoor! (ze komt terug bij de plek waar ze eerst zelf stond) En wie bent u? (geeft denkbeeldige hand) O, u bent Suzanne die alles wil, maar niet kan kiezen. Die niet wil kiezen. De nachtfietser, de putjeskijker in de maan. Wat zeg je? Je bent er niet? (Ze doet haar ogen dicht) Nee, ik ben er niet. Ik denk altijd dat het leven elders is. Elders en later. Vanuit het donker kijk ik naar het licht. Ze hebben gelijk, dit is een genante vertoning. Doe je ogen dan open. Kijk dan van het licht naar het donker. (doet haar ogen open) Kijk! Kijk dan! Alles is door het licht gebroken. Raap de stukken bij elkaar en slinger ze in het rond. Zeg waar het op staat. (Er gaat een bel. Iedereen kijkt verbaasd op.)

R.: Hoe kan dat nou?

R.: Let op!

R.: Wat was dat?

R.: Sst.

R.: Nou komt het.

Suzanne: (Ze gaat recht voor Albert staan.) Dag Albert. Ik geloof dat ik, nou, ja, dat ik verliefd op je was. (Gejoel van afkeuring. Suzanne trotseert het.) Of ben. Was, ben, was, ben, was, ben. Kies zelf maar. Maar Borneo... 't ligt op de maan. Ik kijk er naar, maar ik zie het niet. Het is van jou, niet van mij. Ik moet eerst naar mijn Borneo. (Ze loopt door, bedenkt zich.) Trouwens, had jij niet nog wat te bekennen? (Albert kijkt geneert om zich een, durft niet) Over kiezen gesproken. Weet je wat, stuur maar een mailtje. Dag Albert. (De R.'s smoezen, juichen in stilte, geld wordt uitgewisseld.)

(Suzanne gaat recht voor Eddy staan.) Ik hou van je Eddy. Of hield van je? Houd, hield, houd, hield, houd, hield. Oké, hòud - echt waar. Maar niet op de goede manier. Als ik wil, dat jij wat wilt, omdat ik wil dat... - dan kan ik er beter mee ophouden. Geef me de tijd. Ik moet eerst de jungle in. Dag lieve Eddy.

(Suzanne loopt af. De R.'s smoezen weer, geld wordt weer heen en weer geschoven.)

Greta: En ik dan? Ze laat ons gewoon barsten. (tot Rick) Toch?

Rick: Wat een afgang.

(Iedereen verdwijnt langzaam van het toneel, lopend of fietsend. Alleen Eddy en Albert blijven over. Ze kijken mekaar aan en lopen dan ieder een ander kant op.)

Eddy:

O! Hee.

(Albert stopt. Eddy haalt een gekleurde zakdoek uit zijn zak en geeft die aan Albert. Albert drukt hem tegen zijn neus. Beiden vervolgen hun weg.)

□□□□□□□□ □ □□□□□□□